

Βάλτε προστάτες της ψυχής σας την ουράνιά σας οικογένεια

(Θείο Κήρυγμα στην γιορτή της Αγίας Μαρκέλλας και της Αγίας Μαρίας της Μαγδαληνής)

Πρόλογος

Σήμερα γιορτάζει η Αγία Μαρκέλλα από τη Χίο! Σήμερα πανηγυρίζει ο προστάτης του χωριού σας, ο Άγιος Ισίδωρος, γιατί γιορτάζει η αδελφή του και συμπολίτισά του. Και οι δύο όπως ξέρετε κατάγονταν από την Χίο. Οι Άγιοι είναι όπως είμαστε κι εμείς.

-Όταν γιορτάζει ένας φίλος μας, ένας αδελφός μας, εμείς δεν πανηγυρίζουμε;

-Ναι.

-Όταν τύχει και γιορτάζει ένας φίλος μας, μια συγγενής μας, ένας μέσα στο χωριό, δεν πάμε να τον χαιρετίσουμε;

-Ναι. Όλοι μαζί γιορτάζουμε.

Το ίδιο συμβαίνει και στον ουρανό. Στον ουρανό όλοι οι Άγιοι είναι μια οικογένεια. Ο ένας αγαπάει τον άλλο. Δεν είναι όπως είμαστε εδώ στη γη, που ο ένας μισεί τον άλλο. Στον ουρανό είναι όλοι τους μία οικογένεια.

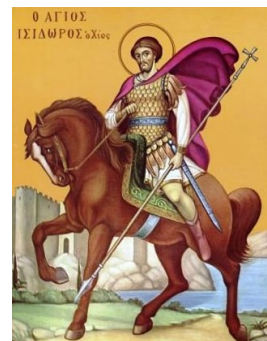
«Ο Θεός μας ζητάει να φτιάξουμε την ουράνιά μας οικογένεια»

Γι' αυτό και θέλει ο Θεός να μοιάσουμε κι εμείς με την ουράνιά μας οικογένεια. Και σήμερα ο Ισίδωρος πανηγυρίζει, γιατί γιορτάζει η αδελφή του! Δεν είναι ο Άγιος Ισίδωρος μονάχα. Είναι ο αδελφός μας Ισίδωρος! Είναι ο φίλος μας Ισίδωρος! Είναι ένα κομμάτι της ζωής μας!

-Πέστε ότι εσείς είστε μια οικογένεια και ένα από τα παιδιά σας αγίασε και πήγε στον ουρανό. Εσείς πως θα τον λέτε; Άγιε μου; Ή γιέ μου και κόρη μου;

-Γιέ μου!

Ε, λοιπόν το ίδιο πράγμα είμαστε κι εμείς με τους Αγίους. Στενοχωριέται ο Θεός όταν βλέπει μονάχα να τους δοξάζουμε σαν Αγίους και όχι και σαν αδελφια μας και σαν φίλους μας και σαν παιδιά μας.

Χθες με είχανε προσκαλέσει να πάω σ' ένα γεύμα. Αυτή η οικογένεια είχε ένα μικρό κοριτσάκι, που την λέγανε Άννα. Κάποια στιγμή την ρώτησα:

-Πόσο χρονών είσαι μικρούλα μου;

-Είμαι δέκα χρονών.

Δέκα χρονών είπα από μέσα μου και συγκινήθηκα...

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί η Αγία μου, που φέρω το όνομά της, η Αγία μου Ελπίδα, ήταν δέκα χρονών, σαν αυτό το μικρό το κοριτσάκι. Το πήρα λοιπόν στα χέρια μου και το αγκάλιασα.

Που να καταλάβει τώρα το μικρό αυτό κοριτσάκι και οι άλλοι που βρίσκονταν εκεί, τη χαρά που ένιωθα εκείνη τη στιγμή, γιατί νόμιζα ότι στον κόσμο αυτό, βρήκα την δικιά μου Αγία.

-Πώς να την φωνάξω όμως;

-Αγία μου Ελπίδα; Μα είναι μόνο δέκα χρονών.

-Πως φωνάζετε εσείς ένα παιδάκι δέκα χρονών;

-Δεν το φωνάζεις κοριτσάκι μου, παιδί μου;

Το ίδιο πράγμα είναι και οι Άγιοι. Έτσι θέλουν να τους φωνάζουμε κι εμείς κι εκείνοι χαίρονται. Χαίρονται γιατί κι αυτοί στον ουρανό θέλουν να τους αγαπάμε, όπως αγαπιόμαστε κι εμείς εδώ στη γη, γιατί από τη γη ξεκίνησαν.

Πες ότι άγιασε ένα μικρό παιδάκι και η μαμά του το φωνάζει «κοριτσάκι μου», «γιέ μου».

-Κι εκείνο πως θα την φώναζε από τον ουρανό; «Μαμά» δεν θα την φώναζε;

Οι σχέσεις μας λοιπόν με τον ουρανό πρέπει να είναι σχέσεις οικογένειας. Και μάλιστα οικογένειας αγαπημένων προσώπων. Γι' αυτό και τον Άγιο Ισίδωρο μην τον αγαπάτε και μην τον σέβεστε και μην τον ευλαβείστε μονάχα σαν Άγιο, αλλά και σαν αδελφό σας. Το ίδιο και τον Άγιο Γεώργιο. Όχι μονάχα σαν Άγιο Γεώργιο, αλλά και σαν αδελφό μας. Το ίδιο και τον Άγιο Δημήτριο. Όχι μονάχα σαν Άγιο Δημήτριο, αλλά και σαν αδελφό μας. Όλους τους Αγίους να τους αγαπάμε σαν αδελφούς μας, σαν φίλους μας, σαν τα αγαπημένα μας πρόσωπα.

-Το καταλάβατε;

-Ναι.

Οι Άγιοι δεν θέλουν μονάχα την ευλάβειά σας. Θέλουν να ζήσουν μέσα στην καρδιά σας! Θέλουν να ζήσουν μέσα στη ζωή σας!

Πήγα μια φορά κάπου και άρχισε ένα κοριτσάκι εκεί να κάνει τρέλες. Κάποια στιγμή τους ρώτησα:

-Τι έχει αυτό το παιδί;

-Είναι δαιμονισμένο, μου λένε.

-Δηλαδή, τι είχε το παιδί μέσα του;

-Είχε δαιμόνιο.

-Τι είναι τα δαιμόνια;

-Πνεύματα κακά, πνεύματα σατανικά.

-Τι έκαναν στο παιδί;

Το πλήγωναν, το έκαναν να πονάει, να κάνει μορφασμούς, να λέει βλακείες, να θέλει να πάει να χτυπήσει.

-Είδατε τι κάνει το κακό πνεύμα;

Ό,τι ακριβώς αυτό είναι.

-Παράλληλα όμως με αυτούς τους ανθρώπους, που είναι δαιμονισμένοι, ποιος σας είπε, πως δεν υπάρχουν και άνθρωποι που δεν είναι αγγελοδοσμένοι;

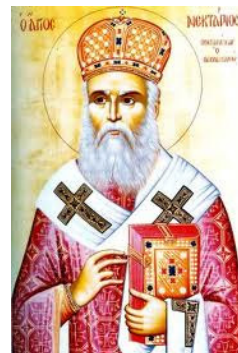
Δηλαδή, επιτρέπει ο Θεός, ανάλογα με την αγάπη που έχεις σε έναν Άγιο, σε μία Αγία, εκείνοι να μπαίνουν στην καρδιά σου και να φυλάνε τη ψυχή σου σαν τους αγγέλους.

-Υπάρχει άνθρωπος που αγαπάει μόνο έναν Άγιο;

Μα εγώ, θα μου πει κάποιος, αγαπώ και τον Άγιο μου Νεκτάριο, αγαπώ και την Αγία μου Μαρίνα, αγαπώ και την Αγία μου Αικατερίνη. Εάν τους αγαπάς και τους φωνάζεις κοντά σου και αυτοί μπουν μέσα στην καρδιά σου, τότε αυτά τα πνεύματα των μεγάλων Αγίων μας, θα είναι και μέσα στη ψυχή σου!

-Και αυτοί ξέρετε τι θα κάνουνε;
Θα φυλάνε την ψυχή σου μαζί με το φύλακα άγγελό σου!
Σαν άγγελοι θα σε φυλάνει!

«Ο Θεός είναι η Μάνα και ο Πατέρας μας»

-Τι ζητάει ο Θεός;

Ζητάει να κάνουμε την ουράνια μας οικογένεια. Όπως στη γη υπάρχει η επί γης οικογένειά μας, ο πατέρας, η μητέρα, τα αδέρφια μας, θέλει ο Θεός να κάνετε και την ουράνιά σας οικογένεια. Δεν θέλει να είμαστε έτσι ανοχύρωτοι. Θέλει να νιώθουμε τον ίδιο τον Θεό και σαν Πατέρα μας, αλλά και σαν Μάνα μας.

-Ξέρετε πώς θέλει ο Θεός να Τον αγαπάμε;

-Μέσα στο σπίτι ένα παιδί, τι ανάγκες έχει;

-Του αρκεί μόνο η αγάπη του πατέρα του;

-Ασφαλώς όχι.

Χρειάζεται απόλυτα και την αγάπη της μητέρας του.

Άρα λοιπόν χρειάζεται και ο πατέρας με την προστασία του, αλλά και η μητέρα με την στοργή και την τρυφερότητά της.

-Χρειάζεται λοιπόν μονάχα η μητέρα;

-Όχι, χρειάζεται και ο πατέρας.

Ε, Αυτός είναι ο Θεός μας. Είναι η Μάνα και ο Πατέρας.

Σαν Μάνα με τρυφερή στοργή να σ' αγκαλιάζει και σαν Πατέρας να σε προστατεύει και να σε καθοδηγεί. Μην το ξεχνάτε αυτό. Θα το ξαναπώ:

-Πως θέλει ο Θεός να Τον αγαπάμε;

-Σαν γονιό μας, δηλαδή σαν Μάνα και σαν Πατέρας.

Είναι η Μάνα μας και ο Πατέρας μας.

Λοιπόν, αυτό το μυστήριο, το να μας αγαπάει ο Θεός έτσι, σαν Μάνα και σαν Πατέρας, είναι το πιο μεγάλο μυστήριο του κόσμου. Ξέρετε γιατί; Γιατί όταν βρεθεί ένας άνθρωπος και αγαπήσει τον Θεό σαν Μάνα του και σαν Πατέρα του, τα δαιμόνια παίρνουν δρόμο, δεν αντέχουν! Αυτή η φωτιά, αυτός ο έρωτας, αυτή η αγάπη, ο σεβασμός που έχει το παιδί στην Μάνα του και στον Πατέρα του, είναι δύναμη τόσο φοβερή, είναι τόσο δυνατή φωτιά, που δεν μπορούν να πλησιάσουν τα δαιμόνια! Δεν μπορούν να πλησιάσουν!

Γι' αυτό ευτυχισμένος ο άνθρωπος εκείνος που γονατίζει και λέει:

«Πατέρα μου, είσαι η Μάνα μου, που στα χέρια σου αφήνω την ψυχή μου. Πατέρα μου ουράνιε, αγκάλιασέ με».

-Πως είναι η πιο τρυφερή στιγμή, που ένα παιδί, ανοίγει τα χέρια του και αγκαλιάζει από τον λαιμό την μαμά του;

-Πως νιώθει η μαμά του;

-Τρελαίνεται από τη χαρά. Αυτή δεν είναι η αλήθεια;

Τρελαίνεται η μάνα, τρελαίνεται ο πατέρας, όταν το παιδάκι τους, τους αγκαλιάζει από το λαιμό. Είναι η πιο ιερή στιγμή και η πιο δυνατή, γιατί πράγματι το παιδί από

τον λαιμό του πατέρα του κρέμεται. Κρεμιέται από την αγάπη του πατέρα του. Την ώρα που το αγκαλιάζει με τα δύο του χεράκια, γίνεται ένα μεγάλο θαύμα. Η καρδιά του πατέρα βρίσκεται απέναντι από την καρδιά του παιδιού του και έτσι και οι δυο χτυπούν μέσα στα στήθια τους. Ενώνεται η πατρική και η μητρική στοργή του πατέρα, με την λατρεία και την αγάπη του παιδιού του.

Αυτό ακριβώς θέλει ο Θεός και από εμάς.

«Σας δίνω τους Αγίους Μου σαν τα πιο πολύτιμα αδελφία σας»

-Τι άλλο μας ζητάει ο Θεός Πατέρας μας;

«Αφού Με λέτε Πατέρα σας και Μάνα σας, Εγώ θα σας δώσω τους πιο πολύτιμους βοηθούς, τα πιο πολύτιμα αδελφάκια σας.

-Ξέρετε ποια είναι αυτά;

Όλοι αυτοί που Με αγάπησαν στη γη. Όλοι αυτοί που Με λάτρεψαν. Όλοι αυτοί που Με ερωτεύθηκαν.

-Θέλετε να μάθετε ποιοί είναι αυτοί;

Να, όλοι αυτοί οι Άγιοι, που είναι εδώ αγιογραφημένοι μέσα στην Εκκλησία σας, καθώς και ένα αναρίθμητο πλήθος Αγίων, κοριτσιών, παλικάριών και παππούδων σας».

Καμιά φορά, περνάω από την Εκκλησία της Αγία Άννας στα Καλαβάρδα.

Παλιότερα όταν περνούσα έλεγα:

«Αγία μου Άννα, την ευχή σου θέλω, την ευλογία σου».

-Τώρα όμως που περνάω, ξέρετε τι λέω;

«Γιαγιά Άννα, την ευχή σου θέλω».

-Ξέρετε γιατί;

Όταν ένα παιδάκι μικρό λέει «παππού μου», μόλις προφέρει αυτή τη λέξη, τι κάνει ο παππούς; Έχει τρελαθεί από τη χαρά του!

«Γιαγιά» φωνάζει το εγγονάκι και αμέσως τι κάνει η γιαγιά;

Έχει τρελαθεί από τη χαρά της. Τίποτα δεν θέλει από το να αγκαλιάσει τον εγγονό της ή την εγγονή της και να ζήσει αυτή τη γλυκιά, τρυφερή, στοργική αγάπη, που έχει η γιαγιά ή ο παππούς με το εγγονάκι τους.

-Λοιπόν, γιατί να μην φωνάξω, «παππού Ζαχαρία», «παππού Ιωακείμ», «γιαγιά Άννα», «γιαγιά Ελισάβετ;»

Μα έτσι πρέπει να μάθουμε να μιλάμε με τους αγίους μας!

Τον Δημήτριο, τον Γεώργιο, «αδελφούλη μου», να τους φωνάζεις!
Να τους νιώσουμε ότι είναι κοντά μας, είναι φίλοι μας! Αυτοί θα σε πάρουν πάνω στα άλογά τους και θα σε πάρουν μακριά από τους πειρασμούς. Αυτοί είναι εκείνοι, που θα σηκώσουν το δόρυ τους και θα χτυπήσουν τον σατανά.

-Ποιος θα τον πολεμήσει τον σατανά;

-Τον βλέπουμε εμείς το σατανά;

-Όχι.

Κι όμως, μας πολεμά μυστικά.

-Τον έχετε δει καμιά φορά;

-Όχι.

-Κι όμως, δεν τον νιώθετε να μας πολεμά;

-Ναι.

Ε, αυτό ακριβώς γίνεται. Τους δαίμονες τους μυστικούς, που τα δικά μας σωματικά μάτια δεν τους βλέπουν, γιατί έτσι επιτρέπει ο Θεός, για να μην φοβόμαστε, τους βλέπουν αυτοί που εμείς έχουμε κάνει ουράνιά μας οικογένεια, τα αδέλφια μας στον ουρανό, ο Γεώργιος, ο Δημήτριος, η Μαρκέλλα, η Μαγδαληνή, όλοι οι Άγιοι.

Αυτοί είναι η ουράνια μας οικογένεια!

Τους φωνάζουμε απλά και μας βοηθούνε: «Σε παρακαλώ, έλα κοντά μου και βοήθησέ με». Και έρχονται. Φτάνει μονάχα να τους ζητήσουμε βοήθεια.

-Εάν δεν ζητήσεις βοήθεια, έρχεται κανένας;

-Όχι.

-Πότε έρχεται κάποιος για βοήθεια;

Όταν τον φωνάζεις και του πεις: «Σε παρακαλώ βοήθησέ με τώρα».

«Βάλτε τον Αρχάγγελο Μιχαήλ πνευματικό νονό σας»

Σήμερα λοιπόν έχουμε άλλη μια ευκαιρία να φτιάξουμε την ουράνιά μας οικογένεια. Το ίδιο έχω κάνει κι εγώ. Όταν πήρα το μήνυμα από τον ουρανό, έφτιαξα την οικογένειά μου.

-Και ξέρετε ποιον έβαλα πρώτο;

Τον Αρχάγγελο Μιχαήλ! Του είπα: «Εσύ δεν θα είσαι απλώς στην οικογένειά μου, αλλά θα είσαι ο νονός μου ο πνευματικός. Εσύ θα με καθοδηγείς. Εσύ θα με κρατάς από το χέρι».

Όλοι να βάλετε τον Αρχάγγελο Μιχαήλ νονό σας. Αυτόν να βάλουμε δίπλα μας. Να του φωνάζουμε συνέχεια:

«Εσύ θα είσαι ο προστάτης της ψυχής μας».

Τότε να ξέρετε ότι αυτός θα στείλει αγγέλους από το τάγμα του, να μας συμπαρασταθούν. Αυτός θα βάλει αγγέλους να φυλάνε το σπίτι μας. Όταν νιώσει αυτός την αγάπη που του

έχουμε, δεν θα μας αφήσει ποτέ, αλλά πάντα φρουροί μας θα είναι οι άγγελοι από το τάγμα του.

-Δεν είναι ωραίο πράγμα αυτό;

-Ναι.

Γι' αυτό, όλοι θα βάλετε τον Αρχάγγελο Μιχαήλ νονό σας. Να τον βάλετε στήριγμά σας στην ουράνιά σας οικογένεια.

Βάλτε την Παναγία για Μητέρα σας

-Ποια άλλη θα μπορούσατε να βάλετε στην ουράνιά σας οικογένεια;

-Την Μάνα Του Θεού! Την Παναγία μας!

-Άμα δεν βάλεις την Μάνα σου στην οικογένειά σου, ποια θα βάλεις;

-Ποιος θα σε προστατεύει;

Όταν νιώσει η Παναγία, ότι την αγαπάς σαν Μάνα σου, ότι εσύ είσαι το κοριτσάκι της, ότι εσύ είσαι το αγοράκι της και Την φωνάζεις «Μανούλα μου, βοήθησέ με», εκείνη ξέρετε τι θα κάνει; Δεν θα βγάζει ποτέ τα χέρια της από πάνω σου.

Έτσι πρέπει να κάνουμε, να βάλουμε την Παναγία μας για Μητέρα μας.

Βάλτε τους αγαπημένους σας Αγίους για αδέρφια σας και μιμηθείτε τον θεϊκό τους έρωτα

Και μετά φτιάξε τα ουράνια αδέρφια σου. Είναι πολλοί δυνατοί όλοι τους. Τους φοβούνται και τους τρέμουν οι δαίμονες.

-Δείτε τι έκανε η Μαρίνα!

Ένα μικρό κοριτσάκι δεκαέξι χρονών ήταν. Νόμιζε ο διάβολος ότι εύκολα θα μπορούσε να την γκρεμίσει. Παρουσιάστηκε στην αρχή μπροστά της σε σχήμα μεγάλου και φοβερού δράκοντος. Έβγαζε φωτιά και φλόγες από το στόμα και τα μάτια του και βρυχιόταν για να φοβίσει το δεκαεξάχρονο κοριτσάκι. Προσπάθησε να την τρομάξει μέσα στο κελί της στην φυλακή.

Η Αγία όμως άρχισε αμέσως να προσεύχεται στον Θεό. Ο θεϊκός της έρωτας ήταν πολύ μεγάλος. Τότε ο μεγάλος δράκος μεταμορφώθηκε σε μαύρο σκύλο. Όταν το είδε αυτό η Αγία Μαρίνα, κατανόησε ότι ήταν ο Διάβολος και αμέσως άρπαξε τον σκύλο από τις τρίχες και με ένα σφυρί που βρήκε ριγμένο κάτω, χτυπούσε τον σκύλο στη ράχη και στον κεφάλι, όπου τελείως τον αχρήστευσε και τον ταπείνωσε.

Αυτό που θέλω να σας τονίσω είναι, ότι η Αγία Μαρίνα δεν κατάφερε να κατατροπώσει τον δαίμονα μόνο με την προσευχή της, αλλά με τον θεϊκό έρωτά της. Δεν αρκεί απλά η προσευχή. Δεν αρκεί να είσαι κοντά με κάποιον που αγαπάς. Πρέπει να του το δείχνεις με τον έρωτά σου. Δεν αρκεί απλά η πίστη.

Σας το ξαναλέω: Η πίστη είναι η δύναμη, είναι η βάση. Είναι τα θεμέλια που χτίζεται ένα σπίτι. Αλλά αν δεν κτιστεί και η οροφή, τι να την κάνεις μόνο τη βάση;

-Θέλετε να μείνετε μόνο στη βάση;

-Όχι.

Πρέπει να προχωρήσετε και στην οροφή.

Δείτε τι έγινε με τον Απόστολο Πέτρο:

-Δεν ήταν πιστός στον Χριστό;

-Δεν Τον πίστευε;

-Όμως αυτή του η πίστη ήταν τόσο δυνατή, για να μην Τον αρνηθεί;

-Η πίστη του τον βοήθησε, να μην Τον αρνηθεί;

-Όχι.

-Γιατί;

Απλά χρειαζόταν και κάτι άλλο να προστεθεί. Η πίστη χωρίς τον θεϊκό έρωτα δεν λέει τίποτα. Ένα απλό παράδειγμα:

Πιστεύει η γυναίκα και λέει: «Αυτός είναι ο άντρας μου».

Πιστεύει ο άντρας και λέει: «Ναι, αυτή είναι η γυναίκα μου».

Από πίστη το λένε και οι δύο. Μα αν δεν είναι ερωτευμένοι μεταξύ τους έχει αξία;

-Γι' αυτό, τι χρειάζεται;

Να ντύσουμε την πίστη μας στο Χριστό με τον θεϊκό μας έρωτα.

Πρέπει να Τον ερωτευθούμε τον Χριστό. Να είναι η αγάπη μας! Να

είναι η ζωή μας! Να είναι το είναι μας! Να είναι Αυτός το παν για μας!

Αυτό είναι που κάνει ένα παιδί να σταθεί στην προσευχή, να σηκώσει τα χέρια του στον ουρανό και να κάνει τον ουρανό να σκύψει κι Εκείνος.

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί, όπου υπάρχει θεϊκός έρωτας, όπου υπάρχει καρδιοχτύπι γλυκό, βγαίνει ευωδία! Βγαίνει πνευματική φωτιά! Και όλοι οι Άγιοι στον ουρανό το καταλαβαίνουν, το κατανοούν.

-Ξέρετε γιατί;

Γιατί όλοι οι άγιοι, δεν άγιασαν επειδή μαρτύρησαν. Αλλά γιατί είχαν θεϊκό έρωτα!

-Πιστεύετε ότι θα είχαν το κουράγιο να μαρτυρήσουν, αν δεν ήταν ερωτευμένοι με τον Χριστό;

Δεν υπάρχει μαρτύριο χωρίς έρωτα! Ο έρωτας του Θεού είναι εκείνος που φέρνει το μαρτύριο. Ο έρωτας του Θεού είναι εκείνος, που κάνει έναν άνθρωπο να μην τον νοιάζει τίποτα, να ομολογεί τον Χριστό με δύναμη, να μαρτυράει για Εκείνον.

Κι αυτό θα γίνει και στα έσχατα χρόνια τώρα, που είναι τόσο κοντά, όσο δεν μπορείτε να φανταστείτε.

- Όταν θα έλθει ο Ψευδοπροφήτης, όταν θα έλθει ο Αντίχριστος, όταν θα έλθει να βάλει το σφράγισμα στους ανθρώπους, ποιοι νομίζετε, ότι θα αρνηθούνε το σφράγισμα;

-Όλοι οι χριστιανοί;

Λυπάμαι που σας το λέω αυτό, αλλά πολλοί θα υποταχθούνε...

-Ξέρετε ποιοι θα αρνηθούνε το χάραγμα;

Μόνο όσες καρδιές με έρωτα καρδιοχτυπούν στο όνομα του Ιησού.

Γι' αυτό κι εσείς από τώρα πρέπει να προετοιμάσετε τον εαυτό σας, να ζήσετε τον μοναδικό έρωτα που αξίζει στη γη, τον έρωτα για τον Ιησού Χριστό.

Ο μητρικός έρωτας είναι ο πιο δυνατός έρωτας στον κόσμο

Πολλοί έρωτες υπάρχουν στη γη, όπως ο έρωτας για τα χρήματα.

-Ο φιλάργυρος τι είναι;

Ο έρωτάς του είναι τα χρήματα.

-Ο φιλήδονος τι είναι;

Ο έρωτάς του είναι η σάρκα.

Όλοι αυτοί είναι επικίνδυνοι έρωτες, γιατί σε φέρνουν στην απώλεια, στην καταστροφή.

Ένας μονάχα έρωτας αξίζει στη γη. Μονάχα ένας, που μακάρι να μπορούσαμε να τον κατανοήσουμε. Είναι ένας έρωτας, που τον περάσατε όλοι, μόνο που δεν τον καταλάβατε. Είναι ένας έρωτας τόσο θεϊκός, τόσο ανώτερος, που τον ζήσατε όλοι, μόνο που δεν τον συνεχίσατε. Είναι ένας έρωτας, που όποιος τον έζησε δεν θέλει να τον εξηγήσει, γιατί είναι προσωπική υπόθεση.

-Ποιος είναι αυτός ο έρωτας ο μεγάλος;

-Δεν είναι ο μητρικός έρωτας;

-Η ωραιότερη στιγμή, δεν ήταν η ώρα, που γίνετε μάνες;

-Δεν ήταν η ώρα, που κρατήσατε το βρέφος στην αγκαλιά σας;

-Δεν ήταν η ώρα, που το σφίξατε γλυκά και είπατε:

Αυτός είναι ο θησαυρός μου, το παιδί μου, το καμάρι μου, η αγάπη μου;

-Αυτός δεν είναι ο έρωτας, που σαν πατέρες είπατε:

«Αυτός είναι ο γιος μου και το κοριτσάκι μου;»

-Γι' αυτόν τον έρωτα δεν αγωνιστήκατε σ' όλη σας τη ζωή;

-Γι' αυτόν τον έρωτα δεν αγωνιστήκατε να το μεγαλώσετε, να το σπουδάσετε, να το δείτε ευτυχισμένο;

-Γι' αυτόν τον έρωτα δεν χύνετε το αίμα σας, δεν χύνετε τον ιδρώτα σας, για να δείτε το παιδί σας ευτυχισμένο;

-Δεν είναι το παιδί σας ο έρωτάς σας;

Και πάντα θα είναι, γιατί αυτός είναι αναλλοίωτος έρωτάς!

Γι' αυτό και σαν παππούδες και σαν γιαγιάδες, είσατε διπλά ερωτευμένοι με τον έρωτά σας, το παιδί σας.

Ο Θεός Πατέρας είναι ερωτευμένος με εμάς, γιατί είμαστε τα σπλάχνα Του!

Σας τα λέω αυτά, για να σας πω την πιο μεγάλη αλήθεια:

Ότι ο Θεός Πατέρας, σαν Μάνα στοργική είναι ερωτευμένος μ' εμάς. Γιατί εμείς είμαστε το παιδί Του, το κοριτσάκι Του, το αγοράκι Του. Είναι ερωτευμένος με τις ψυχές μας, γιατί είμαστε τα σπλάχνα Του. Είναι ερωτευμένος μαζί μας, γιατί είμαστε η χαρά Του. Είναι ερωτευμένος μαζί μας, γιατί για τα παιδιά Του έκανε τον παράδεισό Του.

-Τι να τον κάνει τον παράδεισο χωρίς τα παιδιά Του;

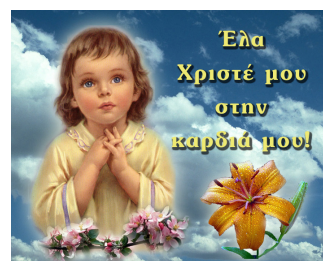
-Τι τα κάνετε εσείς τα σπίτια σας χωρίς τα παιδιά σας;

-Τι να τα κάνετε, αν δεν έχετε την αγάπη των παιδιών σας;
-Τι να τον κάνει τον παράδεισο και τον ουρανό ο Θεός, αν εμείς δεν Τον αγαπάμε;
Γι' αυτό σκιρτάει η καρδιά Του και λαχταρά, όποτε εμείς, μέσα από τα βάθη της καρδιάς μας, Τον αγαπάμε τρυφερά και στοργικά.
Πολλές προσευχές υπάρχουν και λέμε πολλά λόγια. Αλλά δεν υπάρχει ωραιότερη, δυνατότερη, γλυκύτερη προσευχή, που με τέτοια δύναμη να ανεβαίνει στον ουρανό, να ανοίγει τις πόρτες του παραδείσου και να κατεβαίνουν, όχι μόνο ο Θεός, αλλά όλος ο ουράνιος κόσμος. Να βλέπεις να κατεβαίνουν Άγγελοι και Άγιοι.
Ακούστε ποια είναι η ωραιότερη και γλυκύτερη προσευχή από το στόμα ενός Αγίου:

«Μόνο σε μια περίπτωση σταματούν όλες οι δοξολογίες του ουρανού. Όπως ξέρετε όλοι οι άγγελοι, υμνολογούν συνέχεια τον Θεό. Μόνο όμως σε μια περίπτωση σταματούν όλοι.

-Ποια είναι αυτή; Ξέρετε;

-Όταν στη γη ένας άνθρωπος, ένα πλάσμα του Θεού, μια εικόνα του Θεού, ένα σπλάχνο του Θεού, γονατίσει και ανοίξει την καρδιά του και αφήσει να φύγει ο έρωτάς του σαν προσευχή, σαν ευωδία στον ουρανό ψηλά. Τότε σταματούν όλες οι προσευχές του ουρανού! Τόσο δυνατή είναι αυτή η ευωδία του έρωτα του ανθρώπου στον Θεό!»

Γι' αυτό και σας ζητώ αυτό να ξεκινήσετε σήμερα. Φτιάξτε τον θρόνο του Θεού στο σπίτι σας. Να βάλετε την εικόνα του Χριστού μέσα σ' αυτό. Βάλτε και τον σταυρό Του στο εικονοστάσι και πείτε Του: «Εσύ θα είσαι ο έρωτάς μου!»

«Βάλτε την Αγία Μαρκέλλα στην ουράνιά σας οικογένεια»

Αυτά έλεγε και η Αγία Μαρκέλλα που σήμερα πανηγυρίζει. Η Μαρκέλλα, το μικρό αυτό κοριτσάκι, έμεινε ορφανό σχεδόν από τα γεννοφάσκια του. Η ευσεβής χριστιανή μητέρα της, πέθανε μικρή και την άφησε μόνη με τον ειδωλολάτρη πατέρα της. Αυτός ο πατέρας, όταν έμαθε ότι η κόρη του έγινε χριστιανή, φρόντισε να γίνει τέρας αντί πατέρας.

Βλέπεις η διαφορά πατέρας και τέρας είναι μόνο δύο γράμματα. Την κυνηγούσε για να ασελγήσει πάνω στην κόρη του, σ' αυτό το μικρό κοριτσάκι!

Ήταν τόσο όμορφη, τόσο σεμνή, τόσο γλυκιά, τόσο αθώα, που έκαιγε με την προσευχή της τους δαίμονες. Όταν γονάτιζε αυτό το μικρό το κοριτσάκι για να προσευχηθεί, τα μάτια της έτρεχαν από έρωτα και από αγάπη για τον Χριστό και έκανε τον ουρανό να συγκινείται. Αλλά έκανε και τους διαβόλους να φοβούνται, οι οποίοι ξέρετε τι έκαναν;

Μπήκαν μέσα στον πατέρα της, τον έκαναν όργανο του Εωσφόρου και άρχισε να την κυνηγάει, για να την ατιμάσει. Η Αγία εγκατέλειψε το σπίτι της, έφυγε στο βουνό και κρύφτηκε σ' έναν βάτο. Εκεί την βρήκε ο πατέρας της μετά από υπόδειξη ενός βοσκού.

Για να την αναγκάσει να βγει από την βάτο, έβαλε φωτιά.

Η Αγία έτρεξε προς τη θάλασσα προσπαθώντας να σωθεί. Ο πατέρας της τότε, έπιασε το τόξο και την χτύπησε με ένα βέλος. Με τα αίματα στο κορμί της αυτό το κοριτσάκι, συνέχισε να τρέχει κοντά στη θάλασσα. Βλέποντας πλέον ότι οι δυνάμεις της την

εγκατέλειπαν και με τον κίνδυνο ορατό να ατιμαστεί από τον πατέρα της, τις τελευταίες στιγμές της ζωής της, προσευχήθηκε στο Θεό της:

«Χριστέ μου, το σώμα μου και η ψυχή μου ανήκουν σ' Εσένα, τον πολυαγαπημένο μου Νυμφίο. Άνοιξε ένα βράχο για να κρυφτώ μέσα».

Πράγματι, εκείνη τη στιγμή άνοιξε ένας βράχος και έκλεισε όλο το σώμα της Αγίας, εκτός από το κεφάλι και τα στήθη της. Ο πατέρας της, αφού προσπάθησε να την βγάλει από τον βράχο χωρίς αποτέλεσμα, αφού έκοψε πρώτα τους μαστούς της, στην συνέχεια την αποκεφάλισε. Το αίμα της χύθηκε πάνω στα βραχάκια. Μέχρι σήμερα οι πέτρες εκεί, είναι ερυθρού χρώματος από το αίμα που βγήκε από το

αγιασμένο κεφάλι της.

-Τι της πήρε ο πατέρας της;

Τα στήθια που τα έκοψε και το κεφάλι της.

-Τι κέρδισε ο ουρανός;

Έναν Άγγελο μεγάλο!

-Τι κερδίσαμε εμείς οι άνθρωποι;

Έναν Άγγελο στη γη να μας προστατεύει!

Πόσα θαύματα αλήθεια έχει επιτελέσει μέχρι σήμερα η Αγία Μαρκέλλα και συνεχίζει να επιτελεί!

-Δεν αξίζει τον κόπο να βάλουμε αυτό το κοριτσάκι, την Μαρκέλλα, μέσα στην ουράνιά μας οικογένεια, για να μας βοηθάει;

Πολύ περισσότερο που ξέρει η ίδια από τους πολέμους τους σαρκικούς, που έχουμε όλοι οι άνθρωποι, και οι άντρες και οι γυναίκες.

-Δεν αξίζει τον κόπο να την φωνάζουμε και να λέμε:

«Μαρκέλλα μου, γλυκό μου κοριτσάκι, γλυκέ Άγγελε του ουρανού, βοήθησέ μας στους πολέμους που έχουμε από τον σατανά και ιδιαίτερα με τους σαρκικούς πολέμους. Βοήθησέ μας και απάλλαξέ μας με τις ικεσίες σου».

Βάλτε την λοιπόν και την Μαρκέλλα μέσα στην ουράνιά σας οικογένεια!

«Βάλτε την Αγία Μαρία, την Μαγδαληνή, στην ουράνιά σας οικογένεια»

Αλλά μην ξεχάσετε να βάλετε στην ουράνιά σας οικογένεια και την άλλη μεγάλη πανέμορφη κόρη. Αυτήν την κόρη, που όταν γεννήθηκε στη γη, ήταν τόσο όμορφη, τόσο γλυκιά, τόσο στοργική, τόσο τρυφερή, τόσο πονετική, τόσο σπλαχνική, τόσο θεϊκή. Όταν σήκωνε τα χέρια της να μιλήσει στον ουρανό, χτυπούσε η καρδιά της τόσο τρυφερά, τόσο γλυκά. Φώναζε τον Πατέρα της, όχι απλά με λόγια, αλλά με την καρδιά της.

Τον φώναζε «Πατέρα μου» και δονείτο η καρδιά της. Πολύ τρόμαξε ο σατανάς από αυτή την κόρη, που γεννήθηκε στα Μάγδαλα, σε μια πόλη της Γαλιλαίας, που από εκεί ονομάστηκε και Μαγδαληνή. Καταλαβαίνετε πιστεύω για ποια λέγω:

Για την Μαρία την Μαγδαληνή.

Γι' αυτήν την γλυκιά, την υπέροχη κόρη. Αυτόν τον υπέροχο Άγγελο, που νόμιζε ο Εωσφόρος, ότι μπορεί να ήταν αυτή που θα γεννούσε τον Μεσσία. Δεν άντεχε την αγάπη της προς τον Θεό. Δεν άντεχε την ευσπλαχνία της προς τους πάντες. Δεν άντεχε τον θεϊκό έρωτα, που είχε στον ουρανό για τον Πατέρα της. Δεν άντεχε τις αρετές της.

Και τότε, ξέρετε τι έκανε;

Έστειλε ο ίδιος ο Εωσφόρος στο αντίκρισμα των εφτά χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, εφτά πονηρά δαιμόνια να την βασανίζουν, πιστεύοντας έτσι, ότι δεν θα γεννούσε τον Μεσσία.

Φανταστείτε τι αξία είχε αυτό το κοριτσάκι ενώπιον του Θεού!

Τι δύναμη είχε!

Τι πνευματική φωτιά είχε μέσα της!

Τα ένωθε όλα αυτά ο σατανάς και έστειλε εφτά δαιμόνια να την βασανίζουν.

Αντιλαμβάνεστε την θλίψη τώρα και τον πόνο αυτού του κοριτσιού, όταν έβλεπε ότι η καρδιά της πλημμύριζε από τα πονηρά δαιμόνια του εγωισμού, που ήταν ο ίδιος ο Εωσφόρος. Πλημμύριζε από τα δαιμόνια της πλάνης, της απιστίας, της βλασφημίας, της ανηθικότητας, της ασπλαχνίας. Ήταν τέτοιος ο πόνος αυτού του κοριτσιού, που δεν άντεχε και γονάτιζε να προσευχηθεί και τα δάκρυά της έτρεχαν καυτά στο χώμα. Θα μπορούσε να τρυπήσει και να κάψει μάρμαρα ο πόνος της και τα δάκρυά της.

Φώναζε στον Θεό Πατέρα: «Πατέρα μου, σώσε με».

Και Εκείνος έβλεπε τον αγώνα της, μέχρι που στο τέλος της έδωσε μέσα στην καρδιά της την πληροφορία: «Ο έρωτάς σου για Μένα κόρη Μου είναι σαν το φώς, είναι σαν την φωτιά. Γι' αυτό και Εγώ θα σου δώσω να υπηρετήσεις το ίδιο το Φως, την ίδια την Φωτιά».

-Που να τα καταλάβει όμως όλα αυτά τότε το κορίτσι;

Μέχρι την ημέρα εκείνη την ευλογημένη, που έξω από τα περίχωρα των Μαγδάλων πέρασε το αληθινό φώς, ο Ιησούς. Πληροφορήθηκε από τον Θεό Πατέρα, ότι της στέλνει πλέον τον Άγγελό της, που θα Τον αγαπήσει σαν φώς της, σαν την ζωή της. Εκείνη Τον περιμένει με μεγάλη λαχτάρα και ανυπομονησία.

Εκεί βρίσκεται με τον Χριστό. Πέφτει στα πόδια Του. Εκείνος ξέρει από τον Πατέρα Του ποιο είναι αυτό το κορίτσι. Ξέρει ο ίδιος σαν Θεός, τι είναι αυτό το κορίτσι. Και το πρώτο που κάνει, είναι να την απαλλάξει από τα εφτά δαιμόνια.

-Αλλά ξέρετε πως την απάλλαξε από αυτά;

Δεν χρειάστηκε να τους πει να φύγουν. Όταν είδε ο Εωσφόρος να πλησιάζει η Μαρία η Μαγδαληνή με την φωτιά της αγάπης της, τον Ιησού, που είναι το πραγματικό φως, δεν άντεξαν το εκτυφλωτικό φως, που έβλεπαν οι δαίμονες και που δεν έβλεπαν οι άνθρωποι. Στους ανθρώπους ήταν κρυφό. Άστραφτε όμως ολόκληρη η παρουσία του Χριστού σαν φως. Ήταν τόσο δυνατή η παρουσία Του, που δεν μπόρεσαν να την αντέξουν τα δαιμόνια και εγκατέλειψαν την Μαρία την Μαγδαληνή.

Γι' αυτό λέει μέσα η Γραφή, ότι από τότε έμεινε πάντα κοντά Του και κοντά στην Παναγία.

Είναι η πρώτη που την αγάπησε η Παναγία σαν κόρη της. Και εκείνη αγαπούσε την Παναγία

σαν Μανούλα της. Γονάτιζε στα πόδια του Χριστού και νόμιζε ότι ήταν ο αδελφός της, ο φίλος της, ο πολυαγαπημένος της πατέρας.

Αλλά, προσέξτε αυτό που θα σας πω, που Τον αγάπησε και σαν Γιό της!

Όλοι οι Άγιοι αγάπησαν τον Θεό, σαν Θεό τους, σαν Βασιλιά τους, σαν Κύριό τους. Μα εκείνη, Τον αγάπησε σαν Γιό της, όπως Τον αγάπησε η Παναγία. Μέσα στην καρδιά της Τον λάτρεψε σαν Θεό της και Τον υπηρέτησε σαν Γιό της.

-Γι' αυτό και πάντα ο Ιησούς, ξέρετε πως την αγαπούσε;

Σαν μητρική κόρη του, γιατί ένωθε την μητρική στοργή, που είχε αυτή η κόρη. **Ήταν η πρώτη μητρική κόρη, που λάτρεψε τον Ιησού.** Ήταν η κόρη που Τον αγάπησε με την αγάπη της μάνας, γι' αυτό και ποτέ δεν Τον εγκατέλειψε. Όπου πήγαινε η Παναγία ήταν πάντα δίπλα της. Κάτω από το σταυρό, μαζί της. Στον τάφο, μαζί της. Πρώτη φεύγει την νύχτα, το ακούσαμε εξάλλου και στα τροπάρια, χωρίς να φοβάται να πάει να βρει τον Αγαπημένο της. Δεν άντεχε να μένει μακριά από τον αγαπημένο της Βασιλιά, από τον Θεό της, από τον γιο της. Από Αυτόν, που σαν κόρη Τον αγαπούσε, αλλά και σαν παιδική μανούλα.

-Είδετε καμιά φορά, που ενώ είναι μικρά τα κοριτσάκια, τους αγοράζουμε κούκλες; Και βλέπεις και παίζει το κοριτσάκι το μικρό με την κούκλα σαν να είναι μάνα!

Ε, η Μαρία η Μαгдаληνή ήταν πραγματικά μάνα και παράλληλα μητρική κόρη στον Ιησού. Τον λάτρευε τον Ιησού πάρα πολύ.

Γι' αυτό και μετά την σταύρωση, ήταν η μόνη που πήγε στον ίδιο τον Τιβέριο τον αυτοκράτορα να τον συναντήσει. Πήγε στη Ρώμη και κατόρθωσε να φέρει σε απολογία τον Πιλάτο, τον Καϊάφα και τον Άννα μπροστά στον αυτοκράτορα. Ο Άννας βέβαια πέθανε στο δρόμο. Και έτσι τους τιμώρησε γι' αυτό που έκαναν στον Διδάσκαλό της. Τόση ατρόμητη ήταν!

Είναι η μόνη κόρη, που όταν δει μια καρδιά να ερωτεύεται τον Βασιλιά της, αμέσως έρχεται κοντά της και προσεύχεται και την σκεπάζει.

-Γυναίκες, μπορείτε να μην βάλετε αυτήν την κόρη μέσα στην ουράνιά σας οικογένεια; Βάλτε την Μαρκέλλα, βάλτε την Μαгдаληνή, βάλτε την Μαρίνα, βάλτε την Αικατερίνη, βάλτε την Παρασκευούλα, βάλτε την Βαρβάρα, βάλτε τον Γεώργιο, τον Δημήτριο, βάλτε τους αγίους που αγαπάτε, στην ουράνιά σας οικογένεια. Αυτή να είναι η ουράνιά σας οικογένεια. Να είναι τα κοριτσάκια σας και τα αγοράκια σας στον ουρανό. Τα Άγια κοριτσάκια σας, τα Άγια αγοράκια σας, κάντε τα δικά σας παιδιά, δικούς σας φίλους. Μην τους αγαπάτε μόνο σαν Αγίους, αλλά να τους λατρεύετε και σαν δικά σας παιδιά, που αυτά θα είναι πάντα δίπλα σας και θα σας στηρίζουν.

«Αρχίστε σήμερα να αγαπάτε τον Πατέρα σας στον ουρανό, σαν Μάνα και Πατέρα σας. Τους Αγίους, σαν δικά σας αδελφάκια. Σαν Φίλους δικούς σας! Σαν Παιδιά δικά σας»

-Τι λέτε να το ξεκινήσουμε;

Ξεκινήστε το.

Βέβαια εγώ έπιασα την πολυλογία τώρα. Αν με αφήσετε μέχρι το βράδυ μπορώ να σας μιλήω για την ουράνια οικογένεια. Να ξέρετε ένα πραγματάκι, ο καθένας μιλάει και ζει αυτό που έχει βάλει σαν στόχο. Και όταν βάλεις σαν στόχο κάτι, το πετυχαίνεις.

Είναι σαν ένα κορίτσι που είναι πολύ ερωτευμένο. Θυμάμαι ένα κοριτσάκι που την έπαιρνα τηλέφωνο πολλές φορές και μιλούσε το τηλέφωνό της συνέχεια. Τότε την ρώτησα:

-Σε έπαιρνα το πρωί τηλέφωνο, το τηλέφωνο σου μιλούσε. Σε έπαιρνα το μεσημέρι τηλέφωνο, το τηλέφωνό σου μιλούσε. Σε έπαιρνα το βράδυ τηλέφωνο, που ήταν κάτι ανάγκη να πω στην μάνα σου, πάλι το τηλέφωνό σου μιλούσε. Μα τι στο καλό κάνεις όλη την ημέρα;

-Γιατί πάτερ μου; Δεν κάνω τίποτα κακό. Μιλάω με το παλικάρι μου, μου είπε.

Σωστά το είπες, γιατί με αυτό που είπες, μου δίνεις ένα μάθημα. Εσύ για ένα γήινο παλικάρι, για έναν γήινο έρωτα, μιλάς από το πρωί μέχρι το βράδυ κι εγώ για τον ουράνιο μου έρωτα μιλάω ώρες ατελείωτες της ημέρας μέχρι που ξεχνιέμαι.

Γι' αυτό λοιπόν, θα κάνουμε ότι έκανε αυτό το κοριτσάκι. Θα πάρουμε το τηλέφωνο του ουρανού, την προσευχή και θα μιλάμε. Όχι, δεν θα προσευχόμαστε απλά, θα μιλάμε!!! Ο ουρανός θέλει να Του μιλάμε! Να μιλάμε σαν να είναι δικός μας, γιατί εκείνοι θέλουν να μας ανεβάσουν στον ουρανό.

-Τι λέτε να το αρχίσουμε σήμερα;

-Να αρχίσουμε σήμερα, να αγαπάμε τον Πατέρα μας στον ουρανό σαν Μάνα και Πατέρα μας! Να αγαπήσουμε τους Αγίους μας σαν δικά μας αδελφάκια μας! Της καρδιάς μας αδελφάκια! Φίλους δικούς μας! Παιδιά δικά μας!

-Εγώ πως θα φωνάξω την Αγία μου Ελπίδα;

-Δέκα χρονών ήταν, κοριτσάκι μου δεν θα την πω;

Αγαπημένη μου πριγκίπισσα εγώ την λέω. Έτσι την φωνάζω και μάλιστα φωνάζω και τις αδερφούλες της.

Η Αγία Σοφία είχε τρία κοριτσάκια. Ήταν η Πίστη, που ήταν δώδεκα χρονών. Μετά ήταν η Ελπίδα, που ήταν δέκα χρονών. Και η Αγάπη η μικρούλα, που ήταν εννιά χρονών.

-Ε λοιπόν, αυτά τώρα τα κοριτσάκια, πως θα τα αγαπήσω εγώ; Εξήντα χρονών είμαι. Πως θα τα αγαπήσω; Δεν θα τα δω σαν κοριτσάκια μου;

Τις φωνάζω πριγκίπισσές μου το πρωί μόλις ξυπνήσω και τους λέω: «Πριγκίπισσές μου, μην ξεχνάτε αυτόν που σας λατρεύει και σας αγαπάει».

Και νιώθω να είναι πάντα κοντά μου. Γιατί, όπως τους φωνάζουμε εμείς, έτσι μας φωνάζει και ο ουρανός. «Πριγκίπισσές μου» τις φωνάζω, «πρίγκιπά μου» με φωνάζουν κι αυτές. Λοιπόν έτσι θα κάνετε κι εσείς. Θα φωνάζετε τα αστεράκια σας, τον Γεώργιο, ο οποίος είναι το τριαντάφυλλο της ανατολής. Τον Δημήτριο ξέρετε πως τον λέει ο ουρανός;

Μυρόβλητο γιασεμί!

Μια φορά έλεγα: «Αχ να ήξερα Άγιε μου Δημήτριε, πως σε φωνάζει ο ουρανός». Και μέσα στο μυαλό μου τυπώθηκε, «Μυρόβλητο γιασεμί». Έτσι θα τους φωνάζετε και θα έρχονται κοντά σας.
-Μου το υπόσχεστε;

Επίλογος

Σας το ξαναλέω: Σήμερα αυτή η Θεία Λειτουργία θα είναι αφιερωμένη, να μας φωτίσει ο Θεός να Τον αγαπήσουμε σαν Μάνα μας και σαν Πατέρα μας. Θα την αφιερώσουμε αυτή τη Λειτουργία, για να κατεβάσουμε όλα τα αδελφάκια μας από τον ουρανό στη γη και να μπουν μέσα στην καρδιά μας.

Ας έχουν οι δαιμονισμένοι τα πνεύματα των δαιμόνων μέσα τους.

-Εμείς όμως σαν χριστιανοί, τι θα έχουμε;

Τα πνεύματα των Αγίων μας μέσα μας! Να ζουν οι Άγιοι μας μέσα στη ζωή μας! Αυτοί να μας καθοδηγούν, αυτοί να μας βοηθούν, αυτοί να μας φωτίζουν και αυτοί να μας πάρουν στα χεράκια τους, να μας ανεβάσουν στον ουρανό. Αυτή είναι η πιο ωραία στιγμή!

Όταν αυτό το εφαρμόσεις, τότε να ξέρεις ότι, όταν θα έλθει η ώρα η ψυχή σου να πετάξει την ώρα του θανάτου σου στον ουρανό, θα δεις όχι μόνο τον Άγγελό σου, που σε λατρεύει, αλλά θα δεις τόσα ουράνια παιδιά, όλα αυτά τα παιδιά που αγάπησες, να έρθουν να σε πάρουν στον Βασιλιά τους, τον Ιησού Χριστό. Αυτή είναι η ομορφιά!

Αυτήν την Θεία Λειτουργία σήμερα θα την αφιερώσουμε στην ουράνια μας οικογένεια. Προσευχηθείτε όση ώρα θα κρατήσει η Λειτουργία, δείτε ποιους Αγίους αγαπάτε, και πείτε τους:

«Θέλω κι εσύ, κι εσύ, κι εσύ, κι εσύ, Άγιέ μου και Αγία μου, να είσαι στην οικογένειά μου». Κάθε μέρα θα τους μνημονεύετε και θα τους αγαπάτε. Να νιώθουν την αγάπη σας. Να νιώθουν την λατρεία σας. Να νιώθει ο ουράνιος Πατέρας την λαχτάρα σας, το χτυποκάρδι σας, τον έρωτά σας και να είστε σίγουροι ότι ποτέ δεν θα σας λείψει η ουράνια βοήθεια!

Ο Θεός να σας ευλογεί όλους.

Αμήν.